

Publicerad 2008-11-23 16:44 av Cadena

Till åminnelse av Kristallnatten.

Kristallnatten

Kalla människor
som aldrig tvingats se
sitt eget öde dö

skramlar med vapen.

Tyst, det fryser till
och allting isar.

En stjärna darrar stum
men lyser upp ett tjut

och krossat glas
ger redan spegling:

På marken blandas blodig snö
med tunga stöveltramp.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Cadena med Poeter.se id #22773 innehar upphovsrätten